Eckhart Tolle
Robert S. Friedman

Secretul lui Milton

Aventura descoperirii prin Trecut, Viitor şi Puterea Prezentului

Grafica - Frank Riccio

Varianta în limba română - Kprice

Descoperind Puterea Prezentului

Milton are un secret minunat. Acum îl poți descoperi şi tu!

Milton era un copil fericit până ce un copil obraznic de la şcoală începu să-l îmbrâncească. Acum îl îngrijorează constant ce ar putea să îi facă obrăznicătura în timp ce se află la şcoală.

Însă Milton întâlneşte câteva situații (inclusiv o lecție foarte specială a pisicii Snuggle) care îl ajută să înțeleagă un lucru foarte important: singura metodă de a fi fericit este de a trăi în prezent.

Pentru prima dată, Eckhart Tolle şi co-autorul Robert S. Friedman transpun conceptul bestseller-ului ,,Puterea prezentului" într-o poveste pentru copii. O provocare a gândirii, frumos ilustrată, un minunat mijloc de educație pentru părinți, ,,Secretul lui Milton" va inspira şi ajuta copiii care se confruntă cu situații dificile la şcoală, pe terenul de joacă sau oriunde altundeva.

Eckhart Tolle
Robert S. Friedman

Secretul lui Milton

Aventura descoperirii prin Trecut, Viitor şi Puterea Prezentului

Grafica: Frank Riccio
Tradus de Kprice

Namaste Publishing

HAMPTON ROADS PUBLISHING COMPANY, INC.

Milton era un băiat isteț și vesel,
care iubea viața. Își iubea mama
și tatăl și frumoasa lor casă.
O iubea și pe pisicuța Snuggles.

Îi plăcea şcoala şi o îndrăgea pe doamna învăţătoare Ferguson.

Îi plăcea să se joace cu mingea în pauze.

Dar cel mai mult îi plăcea să meargă după masă la cofetărie cu tatăl lui, să-i cumpere ca desert înghețata preferată.

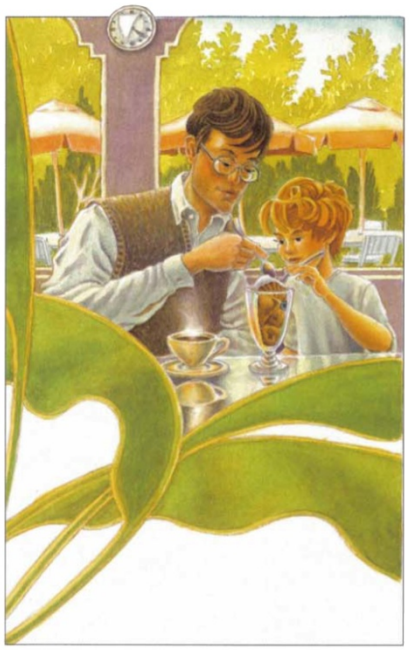

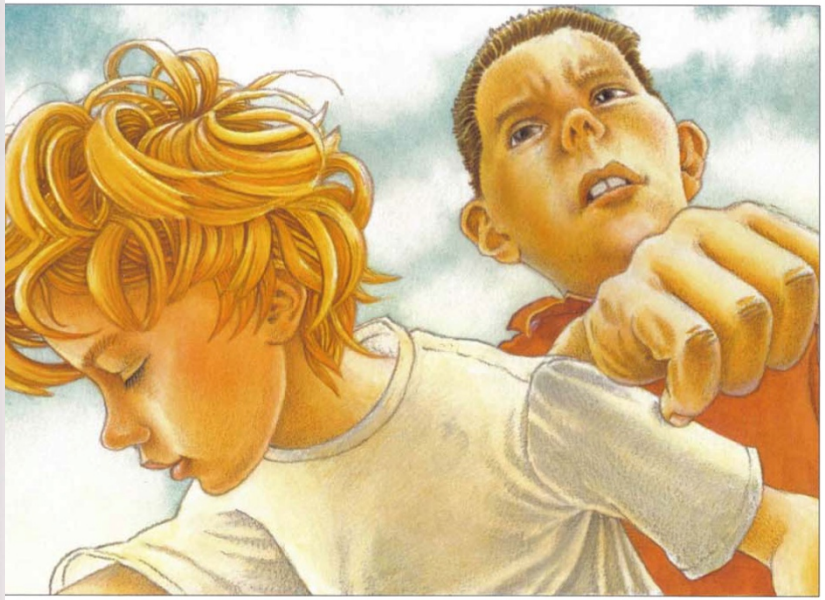

Într-o zi, la şcoală, juca „prinsa” cu prietenul său, Timmy, când un băiat mult mai mare, pe nume Carter, se apropie încruntat şi îl întrebă răutăcios:

- Milton? Ce fel de nume mai e şi ăsta? Ciudatule!

Dintr-o dată îl împinse pe Milton atât de puternic, încât acesta s-a dezechilibrat şi a căzut, zgâriindu-şi ambii genunchi.

Confuz şi speriat, Milton începu să plângă.

Chiar atunci a apărut doamna învățătoare Ferguson şi l-a luat de mână.

- Du-te-n clasa ta! I-a spus aceasta lui Carter.

În timp ce se îndepărta, Carter îl privi pe Milton, şi îi şopti:

- Te prind eu data viitoare!

Seara, părinții şi bunicul Howard care era în vizită la ei, au observat că nu mai era acelaşi Milton. Nu mai zâmbea, n-avea poftă de mâncare, şi nici nu era prea încântat să meargă să cumpere înghețată după cină.

- Ce se-ntâmplă cu tine, Milton? Ai vreo problemă? Îl întrebă mama sa.

- Nu, niciuna... răspunse Milton.

În acea seară, Milton nu reuşea s-adoarmă. Se tot gândea la ce se întâmplase – şi la ce *urma* să se întâmple când se va întâlni iar cu Carter.

- „De ce m-o fi ales pe *mine?*" se tot întreba, iar şi iar.
- „De ce *eu!?*"
- „Ce-o să-mi facă data *viitoare*?"

Cu cât se gândea mai mult, cu atât devenea mai îngrijorat.

S-a gândit atât de mult, până i s-a făcut atât de frică încât a uitat complet că se află în patul cald din micuța sa cameră.

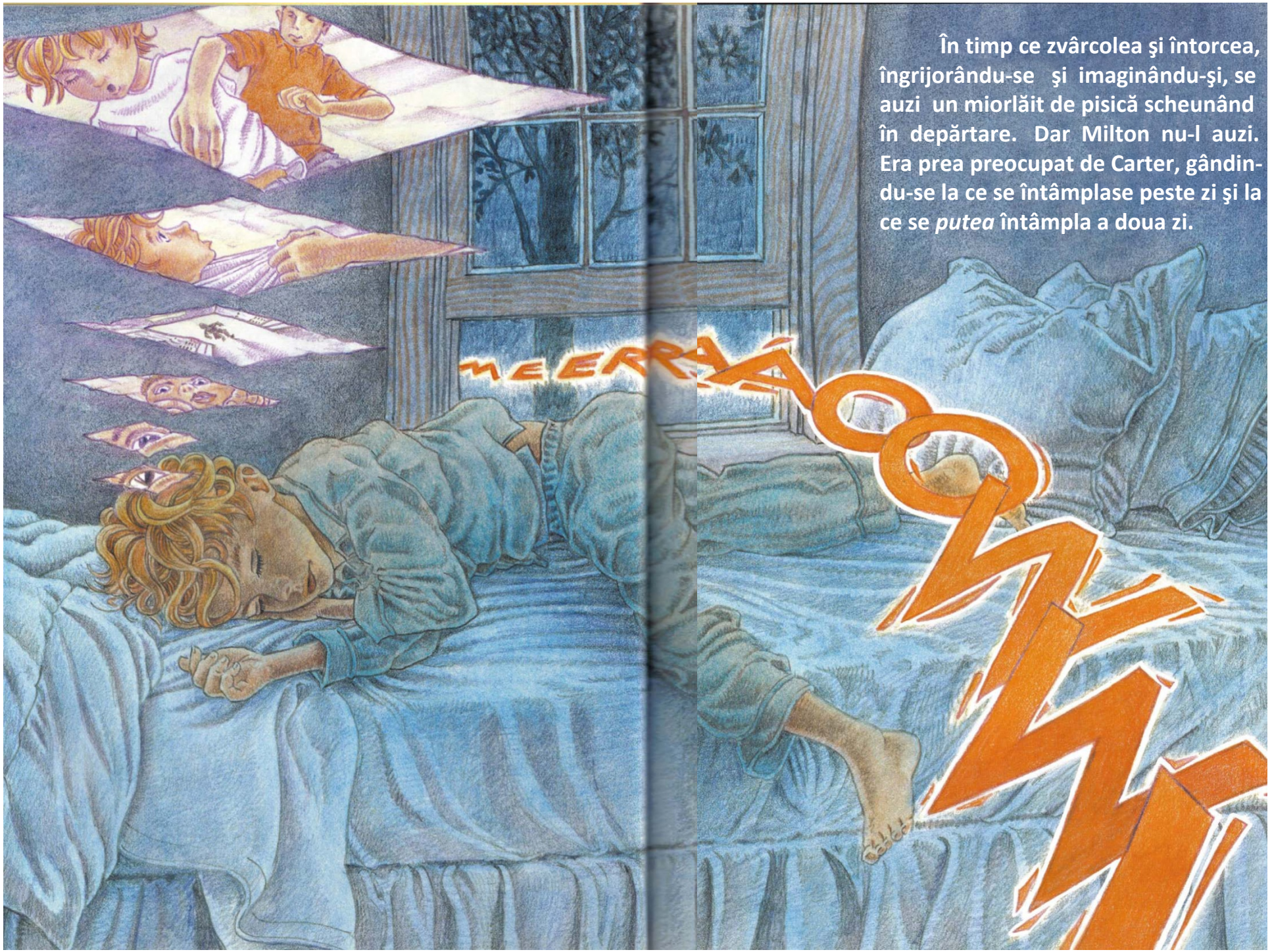

În timp ce zvârcolea şi întorcea, îngrijorându-se şi imaginându-şi, se auzi un miorlăit de pisică scheunând în depărtare. Dar Milton nu-l auzi. Era prea preocupat de Carter, gândindu-se la ce se întâmplase peste zi şi la ce se *putea* întâmpla a doua zi.

Dimineață Milton era atât de obosit, că nu se putea opri din căscat. A coborât ca de obicei să-i dea să mănânce pisicii Snuggles. Dar când i-a deschis pisicii uşa să intre... ce apariție! Snuggles era bătut. Îi sângera lăbuța dreaptă şi arăta de parcă i s-ar fi smuls o parte din ureche, iar din blăniță lipseau câteva porțiuni de păr.

Milton a strigat:

- Bietul Snuggles! Ce ți s-a întâmplat?

L-a luat imediat în brațe, mângâindu-i cu obrazul trupul îmblănit.

- Sigur e Brutus de vină! Ar trebui să fie legat la el în curte! Bietul Snuggles...

Părinții şi bunicul, auzindu-l țipând, au venit în grabă să vadă ce s-a întâmplat.

- Uitați ce-a pățit Snuggles, le arătă Milton. Trebuie să fi fost Brutus.

- Cine-i Brutus? întrebă bunicul.

- E doberman-ul de vis-a-vis, răspunse Milton. Stăpânii lui nu l-au dresat cum trebuie şi este un câine rău.

Milton l-a pus pe Snuggles în chiuveta din bucătărie, unde împreună cu mama sa i-a spălat rănile şi i-a bandajat urechea şi lăbuța.

După ce l-a spălat, Milton l-a dus pe Snuggles pe canapeaua din sufragerie, să-l răsfețe şi consoleze.

Bunicul Haward stătea în fotoliu, urmărindu-l pe Milton.

Foarte curând, odihnindu-se la pieptul lui Milton, Snuggles torcea fericit. Torcea atât de puternic, încât Milton simțea căldura şi furnicăturile în tot pieptul şi pe spate.

Acest lucru îl făcu pe Milton să întrebe:

- Bunicule, cum poate fi Snuggles atât de fericit imediat după ce a fost bătut?

- Milton, pisicile nu sunt ca oamenii. Snuggles poate lăsa în urmă ce s-a întâmplat ieri şi nu-şi face griji pentru ziua de mâine. El trăieşte în *prezent.* De aceea este fericit, chiar dacă nu cu mult timp în urmă, Brutus îl ataca. Majoritatea oamenilor nu trăiesc în *prezent,* deoarece mereu se gândesc la ziua trecută sau cea de mâine, iar în majoritatea timpului sunt nefericiți.

Milton făcu o pauză, după care întrebă:

- În *prezent*? Ce înseamnă, bunicule? Ce este *prezentul*?

- Milton...

- Da, bunicule.

- Fii atent la ce este împrejurul tău. Priveşte... ascultă.

Apoi, întinzându-şi brațele cât mai mult, bunicul spuse:

- Acesta este *prezentul*!

- Oh, wau! ...exclamă Milton.

- Oriunde ai fi, zise bunicul, acesta este *prezentul*. Trebuie doar să-i acorzi atenție.

- Bunicule, întrebă Milton, poți trăi mereu în *prezent*, ca Snuggles?

- Uneori reuşesc, zise bunicul Haward, dar nu întotdeauna.

Chiar atunci, mama îl strigă din bucătărie.

- Vino şi serveşte-ți micul dejun, Milton, sau vei întârzia la şcoală.

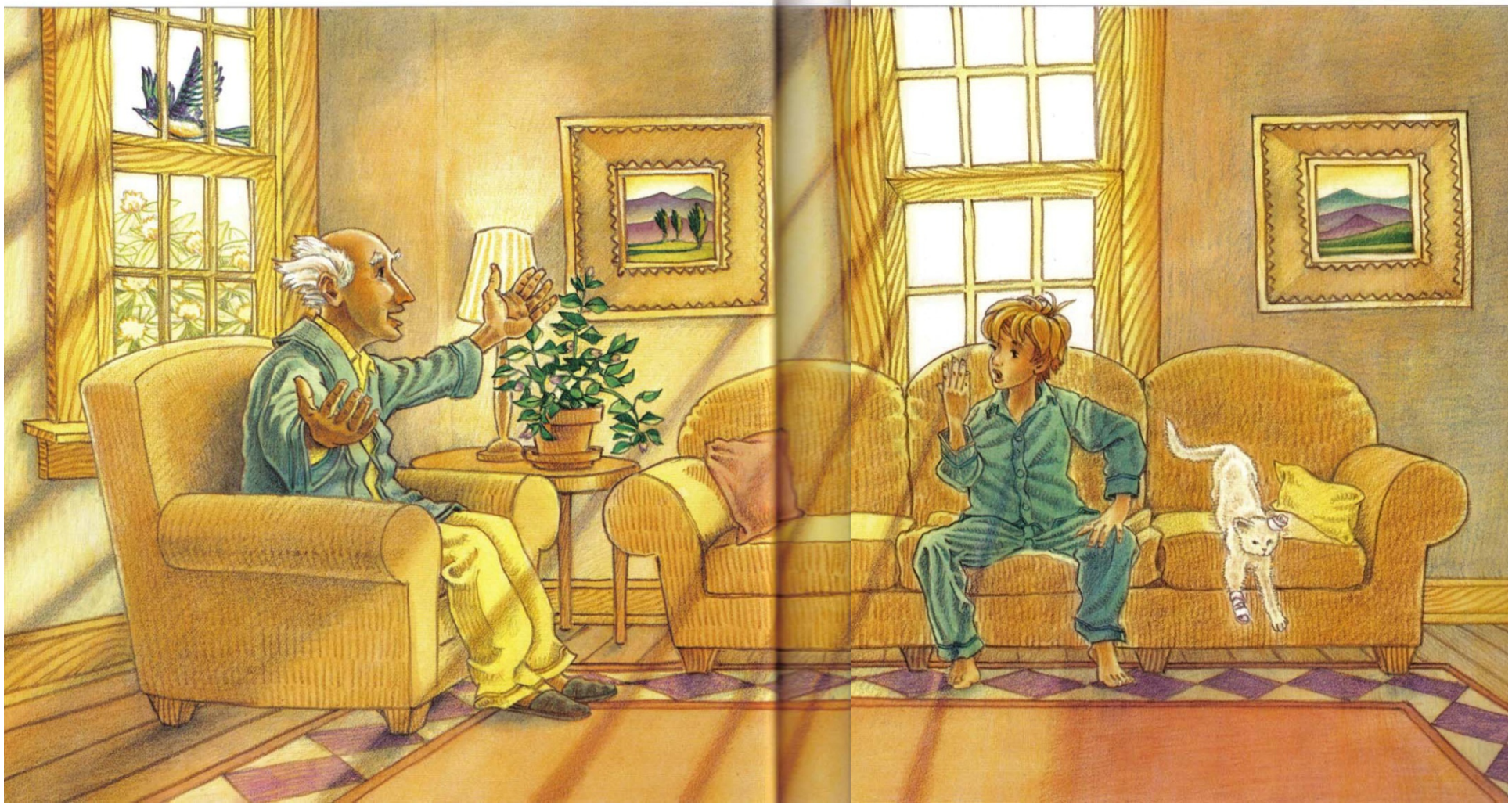

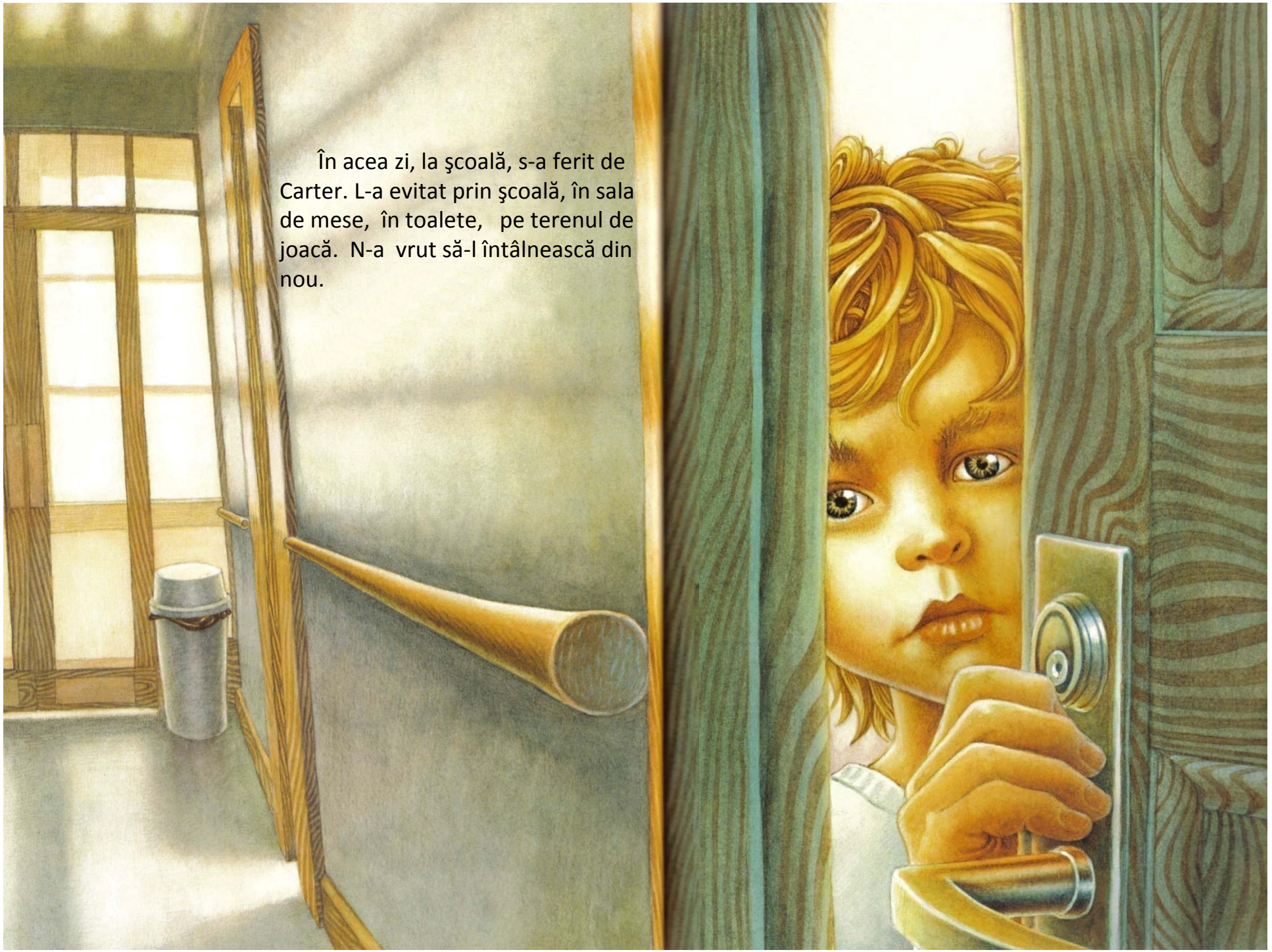

În acea zi, la şcoală, s-a ferit de Carter. L-a evitat prin şcoală, în sala de mese, în toalete, pe terenul de joacă. N-a vrut să-l întâlnească din nou.

Seara, după cină, Milton şi bunicul erau în curte. Milton părea din nou îngrijorat, aşa că bunicul i-a spus:
- Mama şi tatăl tău au observat că te neliniş-teşte ceva, şi eu de asemeni. Vrei să-mi spui despre ce e vorba?

Milton simțea frica punând iar stăpânire pe el. După un timp, a zis:
- Un copil din clasa a VI-a m-a trântit în curtea şcolii doar pentru că mă cheamă Milton. E atât de mare, bunicule... dacă încearcă din nou?
- Bunicul, cu mâna dreaptă ridicată, gesticulă cu degetul arătător:
- Dacă mai încearcă să te lovească, promite-mi că le spui mamei şi tatălui tău, şi de asemeni, doamnei învățătoare.
- Bine, promit, spuse Milton.
- Când s-a întâmplat? Întrebă bunicul.
- Ieri.
- Înțeleg, zise bunicul, ieri... Asta-i *când* s-a întâmplat. Dar nu se întâmplă acum, aşa-i?

Nervos şi frustrat, Milton spuse:
- Sigur că nu se întâmplă *acum*! Dar mi-e teamă că o va face iar.

Bunicul răspunse: Dacă se-ntâmplă, va fi în *viitor*, nu-i aşa? Îți faci griji pentru *viitor* şi te gândeşti la *trecut.* Nu uiți cumva ceva? *Viitorul* şi *trecutul* sunt în mintea ta. Nu sunt în *prezent,* nu-i aşa?

-Nu înțeleg, spuse Milton. *Viitorul* şi *trecutul* sunt în mintea mea? Despre ce vorbeşti?

Dar bunicul n-a răspuns. L-a privit plin de înțelepciune şi a zâmbit.

În acea noapte, în pat, Milton începea să se teamă din nou, gândindu-se la ce i-a făcut Carter şi la ce va face data viitoare.

Gânduri... gânduri... gânduri...

Când în sfârşit a adormit, se regăsi într-un vis bizar.

Fugea cât putea de repede pe o stradă întunecată. Inima-i bătea să-i sară din piept. Fugea de cineva care se apropia tot mai mult. Era Carter. Apoi brusc, la capătul străzii, zări un câine fioros ce creşte mereu. E Brutus. Dacă se opreşte din fugă, îl prinde Carter. Dacă mai aleargă, Brutus îi va face şi lui ce i-a făcut lui Snuggles.

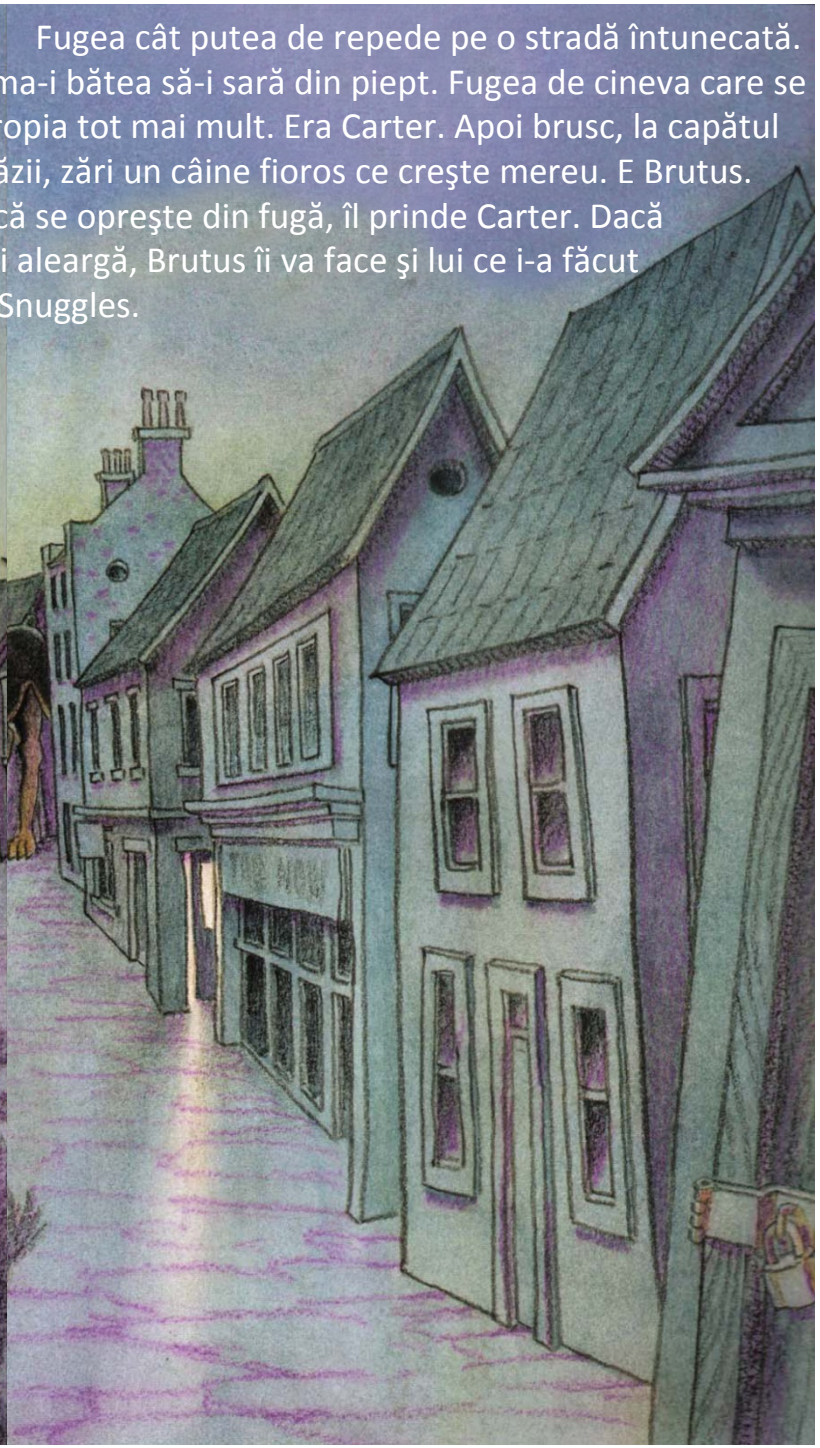

Picioarele-i tremurau, aproape să cedeze. Milton se opreşte din fugă. Ce-ar putea face?

Chiar atunci, priveşte-n dreapta şi vede o uşiță. Pare intrarea într-un magazin. Deschide repede uşa şi, spre uimirea lui, se află în cofetărie.

- Ah, iată-te! Te aşteptam, Milton, zise vânzătoarea de înghețată.
- Mă urmăreşte un băiat, Carter, şi mai este şi un câine mare care vrea să mă muşte, spuse Milton.
-Nu te fugăreşte nimeni şi nu-i niciun câine care să te muşte. E totul doar în mintea ta.
- Nu, nu este, spuse Milton. M-aşteaptă afară.

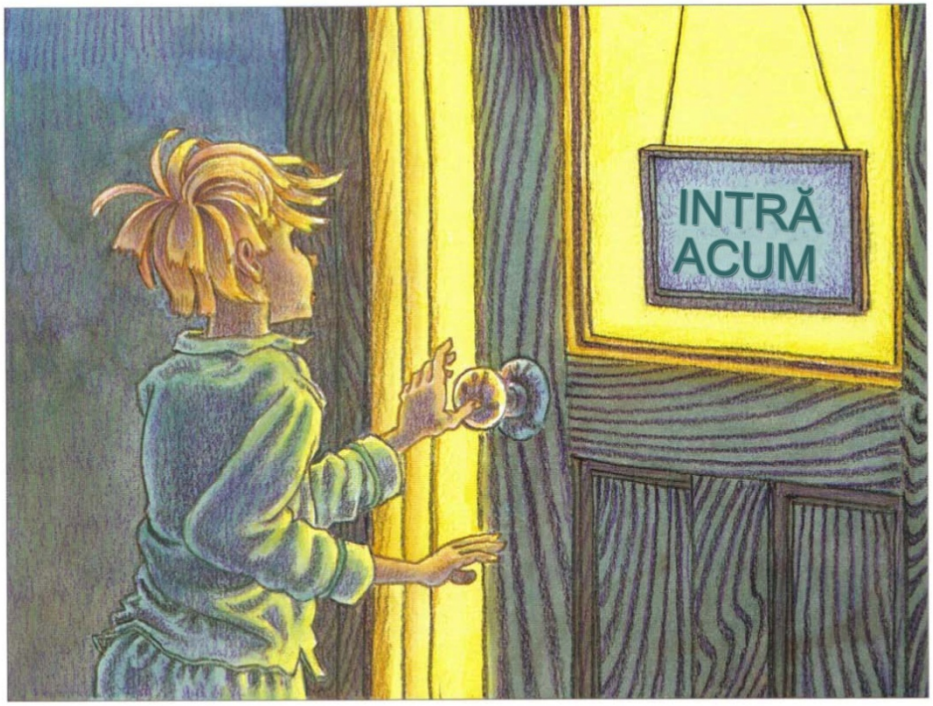

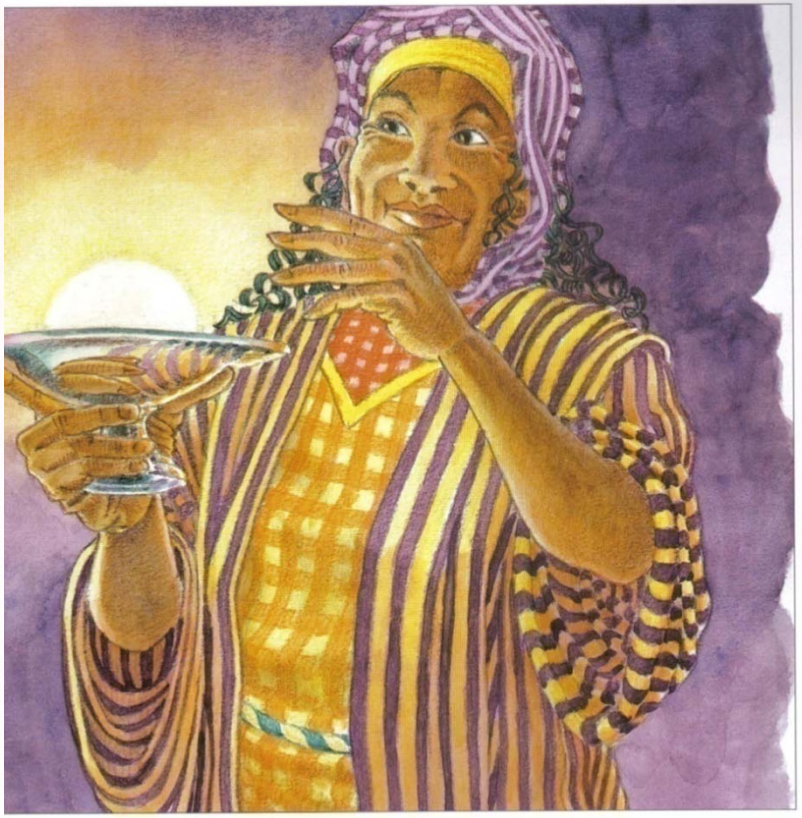

- Aşează-te, dragule, să-ți arăt ceva, zise vânzătoarea de înghețată.
- Noul desert al lunii... înghețatacadabra?
- Nu, e ceva mult mai bun, răspunse ea. Şi scoase de sub tejghea un glob de un alb strălucitor, pe o farfurie de înghețată. Milton are ciudata senzație că lumina este vie.
- Aia nu-i înghețată, spuse Milton. Ce este?
- E o bulă de lumină, dragule. Aşa-i că-i frumoasă?

Imediat, bula de lumină făcu „POP” şi explodă într-o cascadă de scântei. Milton e lăsat să privească farfuria goală.

- O, nu, a dispărut... spuse Milton.
- N-a dispărut, spuse vânzătoarea. Luminii nu-i place să fie privită, aşa că se ascunde. Vezi dacă o poți găsi.

Milton o caută peste tot, dar oricât s-ar strădui, nu vede nicio bulă de lumină. Deodată, observă un zgomot ciudat, ca un motoraş electric: mrrr-mrrr… mrrr-mrrr... Sunetul seamănă cu... Snuggles, desigur ! Iată-l pe tejghea cu urechile pe jumătate închise, torcând fericit. Totuşi, ce caută în cofetărie?

Pentru o clipă, lui Milton i se pare că vede un glob luminos înăuntrul lui Snuggles, şi o întreabă pe vânzătoare:

- Globul luminos se ascunde în Snuggles?
- Bravo, spune aceasta. Dar lumina nu mai e o bulă. E doar lumină. Iar pisica toarce pentru că o percepe şi se simte bine.
- Unde în altă parte se mai ascunde lumina? Întrebă ea, în timp ce mirosea floarea de pe tejghea.
- Milton vede o luminiță în floare şi împrejurul ei.
- Se află în...? începu el.

- Da, aşa-i, îl întrerupse vânzătoarea. Lumina este şi în floare. De asta este atât de frumoasă. În ce altă parte?

Milton o privi în ochii ei mari şi căprui.

- Ochii tăi sunt atât de luminoşi, spuse el. Cred că lumina este şi în tine.
- Ai dreptate, dragule. Vezi? Lumina este pretutindeni, mereu. Dă viață tuturor.

Milton îşi priveşte trupul.

- Dar în mine? Nu văd nicio lumină în mine.
- Nu, n-o poți vedea în tine, dar o poți simți.
- Pot? întrebă Milton.
- Sigur, este uşor. Să te întreb ceva: eşti viu?

-Sigur că sunt viu, spuse Milton.

- Spui doar aşa sau chiar te şi simți viu?
- Ce vrei să spui?
- Începe cu mâinile tale. Poți simți lumina dinăuntrul lor?

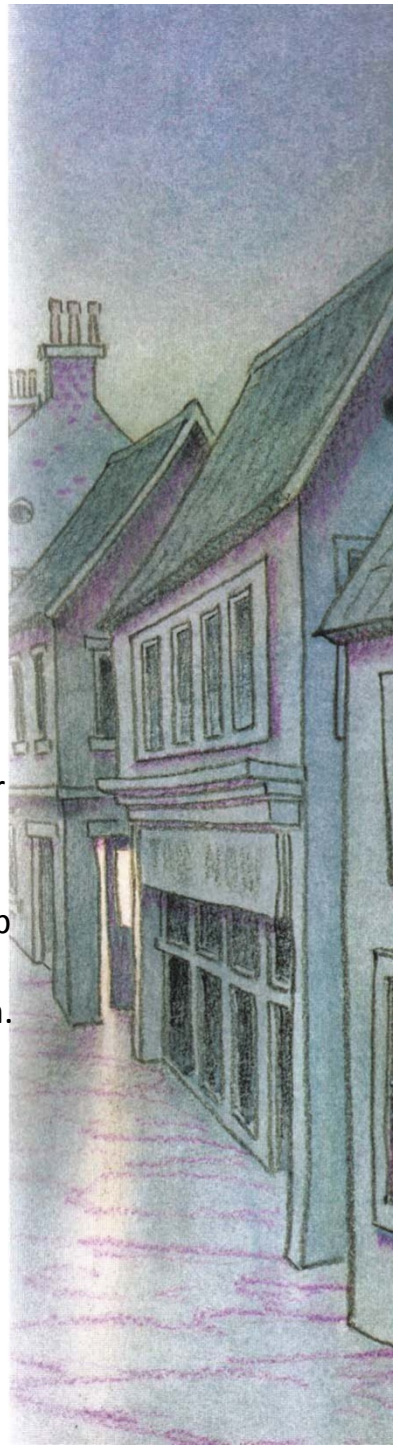

Milton închise puțin ochii.
- Simt o mică furnicătură în mâini.
- Asta e, spuse vânzătoarea. Simți lumina. O poți simți şi în picioare?
- Da, pot.
- În mâini şi picioare?
- Da.
- Poți simți lumina în întregul tău trup?
- Îmi simt întregul corp călduț şi cu furnicături.
Milton priveşte de jur împrejur prin cameră.
- Totul pare puțin diferit şi aici. Ca atunci când mi-a explicat bunicul despre *prezent*.

- Aşa este, Milton. Bunicul ți-a arătat exteriorul *prezentului*, iar aceasta îți arată interiorul.
- Interiorul *prezentului*? întrebă Milton.
- Da. Când simți lumina din trupul tău, eşti în *prezent* şi nu-ți mai este frică. Lumina te ajută să te simți puternic.
- Serios? întrebă Milton. Este minunat!
- Şi acum când ştii ce-nseamnă, poți simți lumina înăuntrul tău oricând doreşti.
- Asta-i dublu de minunat! exclamă Milton.
- Să păstrăm interiorul *prezentului* ca pe un secret între noi doi, bine? Majoritatea oamenilor nu sunt pregătiți să înțeleagă.
- Nicio problemă, răspunse Milton.

- Nicio problemă, nicio problemă... îşi repeta Milton în timp ce se trezea din vis şi se regăsea în pătuțul său cald.

Şi-a deschis ochii.

Semi luna trimitea o lumină palidă pe patul lui. Copacii ce se zăreau prin fereastră erau nemişcați. Doar câteva frunze se mişcau în adierea vântului. Se auzea zgomotul unei maşini trecând... dup-aia se făcu iar linişte.

Chiar şi acum mai simțea furnicături în tot corpul.

Fără niciun motiv, Milton se simțea fericit.

Însă în autobuzul şcolii în acea dimineață,
Milton începu să gândească şi să se îngrijoreze din nou
şi i se făcu frică să mai meargă la şcoală.

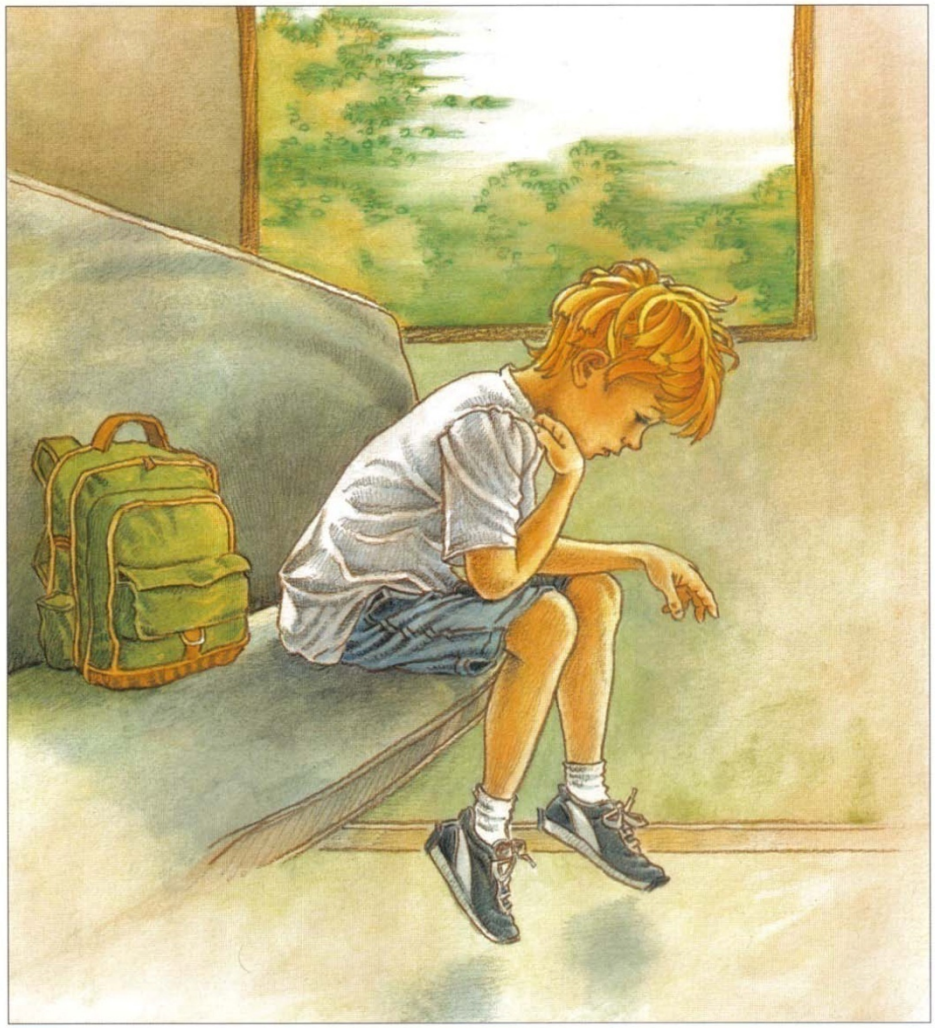

Atunci îşi aminti ce-i spusese vânzătoarea de înghețată în vis. „Simte lumina dinlăuntrul tău şi nu-ți va mai fi niciodată frică”. Milton hotărî că n-are nimic de pierdut dacă încearcă. Aşa că a încercat. Reapărură furnicăturile în brațe şi picioare... şi îşi putu simți din nou lumina din întregul corp.

Acum sunt în prezent, gândi Milton.
Mă simt bine fiind în prezent.

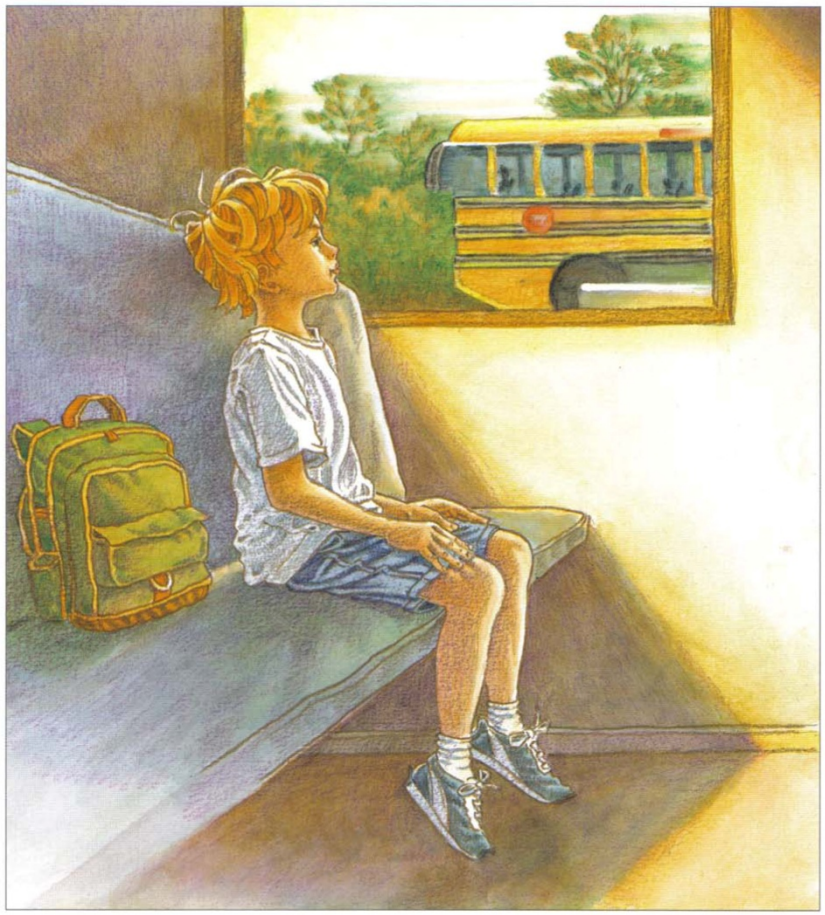

În timpul lecției de după amiază, Milton ridică mâna şi ceru voie să meargă la toaletă.

Doamna Ferguson zâmbi şi îi făcu semn cu capul, aprobator.

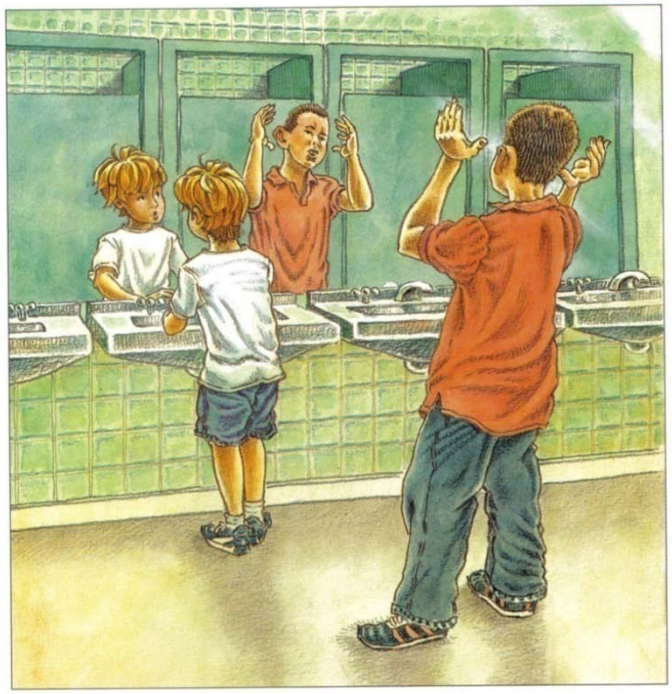

Milton se spăla pe mâini în baie, bucurându-se să simtă apa rece, când uşa toaletei din spate se deschise şi ieşi cineva. Privi în oglindă şi văzu figura unui băiat mai mare apărându-i din spate. Băiatul se privi o clipă în oglindă, fără să-l bage-n seamă pe Milton.

- *Ce nefericit pare...* gândi Milton. Apoi, dintr-o dată... vai, nu... îşi dădu seama că băiatul e Carter.

Carter îşi trecu ambele mâini prin păr şi ieşi din baie.

E nefericit şi vrea să-i facă şi pe ceilalți nefericiți, gândi Milton. Dar n-o să-mi mai fie frică de el. Milton simți lumina în el.

N-o să-mi mai fie niciodată teamă de nimeni şi nimic.

În acea după amiază, Milton sosi acasă exact la timp pentru a-şi lua rămas bun de la bunicul care se pregătea să plece la el acasă.

- Bunicule, spuse entuziasmat Milton, nu-mi mai este frică, nici de Carter, nici de altcineva. Şi ştiu secretul de a rămâne în *prezent*, exact ca Snuggles.
- Care este? întrebă bunicul.

Milton s-a apropiat de bunic şi i-a şoptit la ureche:

- Trebuie să găseşti interiorul prezentului.
- *Interiorul prezentului*? Unde îl pot găsi?
- Nu-ți pot spune, e un secret. Dar ştiu că-l poți descoperi şi singur.

Namaste Publishing

publisher of Eckhart Tolle's *The Power of Now*, *A New Earth*, and other healing and transformational books, audios, and DVDs
www.namastepublishing.com • 250-954-1693

HR for the evolving human spirit
HAMPTON ROADS PUBLISHING COMPANY, INC.

publishes books on a variety of subjects, including spirituality, health, and other related topics
www.hrpub.com • 434-296-2772

ECKHART TOLLE este un maestru spiritual contemporan care nu aparține exclusiv niciunei religii. Este autorul unora dintre cele mai bine vândute cărți „Puterea prezentului" şi „Un nou Pământ". Trăieşte-n Canada.

ROBERT S. FRIEDMAN e preşedinte şi co-fondator al Editurii Hampton Roads Inc. Trăieşte în Virginia.

FRANK RICCIO este un premiat grafician şi trăieşte în Virginia. Este graficianul celei mai bine vândute cărți pentru copii! Micul Saul şi Soarele".

Namaste Publishing

HR for the evolving human spirit
HAMPTON ROADS PUBLISHING COMPANY, INC.

Cover design by Mayapriya Long, Bookwrights

Printed in China

Când în sfârşit reuşeşte să adoarmă,

Milton se regăseşte într-un vis bizar.

Varianta în limba română - Kprice